

**Sprostowanie do Umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Iraku, z drugiej strony**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 204 z dnia 31 lipca 2012 r.)

Strona 23, art. 10 ust. 1:

*zamiast:* „1. Strony przyznają sobie wzajemnie traktowanie oparte na klauzuli najwyższego uprzywilejowania zgodnie z art. I ust. 1 GATT z 1994 r. oraz uwagami do niego i postanowieniami podatkowymi.”;

*powinno być:* „1. Strony przyznają sobie wzajemnie traktowanie oparte na klauzuli najwyższego uprzywilejowania zgodnie z art. I ust. 1 GATT z 1994 r. oraz uwagami do niego i postanowieniami dodatkowymi.”.

art. 103 ust. 1–3

*zamiast:* 1. Strony zgadzają się rozwijać współpracę prawną w sprawach cywilnych, w szczególności w odniesieniu do ratyfikowania i wdrażania wielostronnych konwencji dotyczących współpracy sądowej w sprawach cywilnych oraz przede wszystkim konwencji Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego w zakresie międzynarodowej współpracy prawnej i sporów sądowych, jak również ochrony dzieci.

2. Strony zgadzają się w miarę możliwości ułatwiać i promować alternatywne sposoby rozstrzygania cywilnych i handlowych sporów zgodnie z mającymi zastosowanie instrumentami międzynarodowymi.

3. W odniesieniu do spraw karnych Strony będą dążyły do wzmocnienia współpracy sądowej dotyczącej wzajemnej pomocy prawnej i ekstradycji. W stosownych przypadkach będzie to obejmowało przystąpienie do odpowiednich instrumentów międzynarodowych ONZ, w tym Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego, o czym mowa w art. 7 niniejszej Umowy, i ich wdrożenie.

*powinno być:* 1. Strony zgadzają się rozwijać współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach cywilnych, w szczególności w odniesieniu do ratyfikowania i wdrażania wielostronnych konwencji dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach cywilnych oraz przede wszystkim konwencji Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego w zakresie międzynarodowej pomocy prawnej i sporów międzynarodowych, jak również ochrony dzieci.

2. Strony zgadzają się w miarę możliwości ułatwiać i promować alternatywne sposoby rozstrzygania cywilnych i handlowych sporów zgodnie z właściwymi instrumentami międzynarodowymi.

3. Strony będą dążyły do wzmocnienia współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych w zakresie wzajemnej pomocy prawnej i ekstradycji. Obejmie to, w stosownych przypadkach, przystąpienie do i wdrożenie odpowiednich instrumentów międzynarodowych Narodów Zjednoczonych, włącznie z Rzymskim Statutem Międzynarodowego Trybunału Karnego, o którym mowa w art. 7 niniejszej Umowy.

---